

Van de redactie Geheim

Het *Advocatenblad* stuitte ogenschijnlijk op een groot geheim. Dat kwam zo: al jaren laat circa vijf procent van alle advocaten zich schrappen van het tableau. Waarom, vroeg de redactie zich af. De Orde van Advocaten registreert geen redenen. Onderzoek bestaat niet. Blijft over een rondgang langs HR-managers. Zij zouden bij uitstek geschikt moeten zijn om te vertellen waarom een advocaat kiest voor een carrière buiten de balie.

Het *Advocatenblad* belde vele kantoren, maar bijna overal bleef de deur dicht. Dat kantoren geen cijfers prijs willen geven, is te begrijpen. Stel je voor dat je het kantoor blijkt te zijn waar de meesten de deur uithollen. Maar in algemene zin praten over redenen voor schrappingen, dat moest toch kunnen? Niet dus. Alleen NautaDutilh en Boekel De Nerée werkten mee.

Gelukkig bleken er genoeg deskundigen die hun kennis wilden delen. Met het artikel kwam het dus goed (zie 'Vaarwel advocatuur' op pagina 14). Maar de vraag bleef waarom kantoren zo geheimzinnig doen. Kenners verzekeren dat het te maken heeft met het feit dat kantoren niet te hard over willen komen. Alleen al de associatie met zoiets als up or out zou teveel zijn. Dat verklaart wellicht ook waarom kantoren weigerden mee te werken aan het artikel 'In de wachtkamer voor het partnerschap' (pagina 48) over de opkomst van de counsel.

Mal is het wel om zo geheimzinnig te doen (over iets wat iedereen weet). Nederland ontworstelde zich al jaren geleden aan maaiveldprincipes en zesjescultuur. Anders dan vroeger wordt bijvoorbeeld de student van nu beloond wanneer die oprijst uit het moeras van middelmatige prestaties. Doe-maar-gewoon maakte plaats voor haal-het-beste-uit-jezelf. Waarom zouden kantoren er zich dan niet op laten voorstaan dat bij hen alleen de besten overblijven in de race naar de top? Zou het kunnen dat de beroepsgroep die er op zoveel terreinen van wordt beticht achteraan te sluiten, zelfs op het gebied van de volksmentaliteit achterloopt?

Robert Stiphout

Punt achter zaak-Van Asperen

Trudeke Silleviss Smitt

Ron van Asperen gaat zestig uur taakstraf doen. De (inmiddels ex-)advocaat heeft besloten niet in hoger beroep te gaan tegen het strafvonnis van de Rechtbank Overijssel. Die oordeelde op oudejaarsdag dat Van Asperen zich schuldig had gemaakt aan valsheid in geschrifte door toevoegingen aan te vragen op naam van kantoorgenoten. Doel daarvan was de limiet van 250 toevoegingen per jaar te omzeilen.

Van Asperens advocaat Stijn Franken had onder meer betoogd dat Van Asperen al tweemaal eerder was bestraft voor hetzelfde feit: door de Raad voor Rechtsbijstand die hem schrapte als toevoegingsadvocaat, en door de tuchtrechter die hem schrapte van het tableau. De rechtbank oordeelde echter dat geen sprake was van ne bis in idem omdat de eerdere maatregelen geen straffen waren en ze andere belangen beoogden te beschermen.

Volgens de tenlastelegging had Van Asperen de namen van kantoorgenoten op toevoegingsaanvragen ingevuld en die aanvragen zelf ondertekend, zonder dat die kantoorgenoten daarvan op de hoogte waren. De verdediging had aangevoerd dat dit alleen valsheid in geschrifte zou opleveren als Van Asperen op voorhand wist dat die kantoorgenoten geen werkzaamheden in de zaak zouden doen – dat was weliswaar het geval, maar dit stond niet in de tenlaste-

Foto: ANP

legging. Bovendien waren kantoorgenoten wel op de hoogte, althans kon niet bewezen worden dat zij dat niet waren.

In het vonnis verwees de rechtbank naar de 'context van de tenlastelegging' om toch tot het oordeel te komen dat sprake was van valsheid in geschrifte. 'Een zwaktebod', volgens Franken. 'Maar je moet je op een gegeven moment afvragen of Van Asperen na alles wat hij heeft meegemaakt nog in hoger beroep zou moeten gaan. Hij is erg zwaar gepakt, terwijl het niet om eigen gewin ging.'

Van Asperen: 'Belangrijker voor mij dan de straf is de vaststelling in het vonnis dat er geen "money for nothing" is opgestreken. Ik had een dergelijke afweging ook liever bij de tuchtrechter gezien. Als het mogelijk was geweest, zou ik sprongcasatie hebben ingesteld om de juridische kwesties op het hoogste niveau te laten beoordelen. Maar om nu eerst nog in hoger beroep te gaan... Na vijf jaar moet het nu maar eens afgelopen zijn.'

Citaat

'Misschien moet Teeven meedoen aan Utopia, om zijn eigen politiestaat te bouwen.'

Advocaat Geertjan van Oosten is het niet eens met het voorstel van de staatssecretaris om een Verklaring Omtrent het Gedrag te kunnen weigeren aan iemand die geen verdachte is. *AD*, 17 januari.